

Bohoslužba na 1. adventnú nedeľu, 3. decembra 2023

Návrat Hospodina na Sion

Piesne: 173 219 361 350

Suma ev.: „Takto hovorí Hospodin, ktorý urobil cestu cez more a chodník cez divé vody, „Nespomínajte predchádzajúce veci a o dávnych nerozmýšľajte.... Hľa, robím čosi nové, teraz to klíči, či to nebadáte? Áno, urobím cestu na púšti a rieky na pustatine“. (Iz 43,16.19)

Lekcia: Iz 40,1-11

¹ „Potešujte, potešujte môj ľud,“ vraví váš Boh. ² „Hovorte k srdcu Jeruzalema a volajte mu, že sa skončila jeho otrocká služba, že je odčinená jeho vina, že dostal z rúk Hospodina dvojnásobný trest za všetky svoje hriechy.“ ³ **Hlas volá: „Na púšti pripravte cestu Hospodinovi, v stepi urovnajte chodník nášmu Bohu!** ⁴ **Každé údolie nech sa zdvihne, každý vrch a kopec nech sa zníži. Všetko nerovné nech sa vyrovná a nech sa vyrovnajú hrbole,** ⁵ lebo sa zjaví Hospodinova sláva a naraz ju uzrú všetci; lebo prehovorili Hospodinove ústa.“ ⁶ Hlas vraví: „Volaj!“ Nato som povedal: „Čo mám volať?“ „**Všetko, čo má telo, je ako tráva** a všetka jeho nádhera je sťa poľný kvet. ⁷ Tráva uschne, kvet zvädne, ak ho ovanie dych Hospodina. Naozaj, ľudia sú ako tráva. ⁸ Tráva uschne, kvet zvädne, **ale slovo nášho Boha pretrvá naveky.**“ ⁹ Vystúp na vysoký vrch, ohlasovateľ radostnej zvesti Sionu, mocne pozdvihni svoj hlas, ohlasovateľ radostnej zvesti Jeruzalemu! Hlasno volaj, neboj sa, povedz judským mestám: „Hľa, váš Boh!“ ¹⁰ Pozri, **Pán, Hospodin, prichádza v moci, vládne svojím ramenom.** Hľa, nesie odmenu a jeho pláca ide pred ním. ¹¹ Ako pastier bude pásť svoje stádo, svojím ramenom ho zhromaždí, baránky vezme do náručia a tie, čo pridávajú, nežne bude viesť.

Modlime sa:

Otče náš nebeský! Chválime Tvoje meno za to, že môžeme vstúpiť do nového adventného času. Ďakujeme, že k nám prichádzaš znovu a znovu, aby sme rozpoznavi, čo je skutočne potrebné v tomto živote. Ďakujeme, ak si nám dal aj teraz túžbu hľadať Tvoju tvár a počúvať Tvoje slovo. Veď toľko energie vynakladáme na veci, ktoré sa nám napokon vymykajú z rúk; toľko túžobných očakávaní sa končí sklamaním alebo aj podrazom. Koľkokrát až dodatočne zistíme, že sme sa zaoberali nepodstatnými vecami a uniklo nám to, čo bolo dôležité. Odpusť nám našu slepotu.

Vďaka Ti, že nás chceš obdať novým videním, lepším pochopením Tvojej spasiteľnej lásky. V tomto rastúcom sa vonkajšom hluku stíš nás pred sebou, aby sme boli otvorení pre duchovné hodnoty, ktoré nás môžu obnoviť, obohatiť a posilniť do všetkých skúšok a zápasov.

Veď nás k pokore a k uvedomení si, ako veľmi sme na Teba odkázaní. Aké vzácne je, že sa s nami dáš do reči. Odpusť, že najradšej Ťa prijímame ako hosťa, ktorý príde a odchádza a môžeme si žiť nezávisle bez neho. Ty však nechceš byť len príležitostným hosťom, ale pánom a správcom našich životov. Učiň teda, aby sme Ťa živou vierou do srdca prijali a tešili a zo všetkého, čo si nám daroval. V mene Tvojho Syna Ťa o to prosíme, vypočuj nás. *Amen*

„Aké milé sú na vrchoch nohy posla, ktorý oznamuje pokoj, posla blaha, ktorý ohlasuje spásu a hovorí Sionu: „Tvoj Boh kraluje!“ Čuj, tvoji strážcovia zvyšujú hlas, spoločne sa radujú, lebo na vlastné oči vidia návrat Hospodina na Sion. Plesajte, zrúcaniny Jeruzalema, spoločne sa radujte, lebo Hospodin potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem. Hospodin si obnažil sväté rameno pred očami všetkých pohanov a všetky končiny zeme uvidia spásu nášho Boha.“ (Iz 52,7-10)

Milí Bratia a milé Sestry!

Dnešným dňom sa začína nový cirkevný rok, avšak tento deň si zvykneme spájať skôr so začiatkom adventu. Toho obdobia pred Vianocami, ku ktorému sa viaže **príchod aj očakávanie**. Otázne je len, na koho príchod myslíme a aké očakávanie i prípravu to pre nás znamená. Lebo ak v tom nemáme jasno, ľahko sa môžeme minúť cieľa. Veď vôbec nie je jedno, či prepneme na vyššie obrátky kvôli tomu, že sa začína veľký zhon okolo nákupov, upratovania, výzdob, darčiekov a slávnostných jedál. Nečudo, že už na začiatku sviatkov budeme uťahaní, vyčerpaní a čakáme, kedy sa to celé už skončí. Alebo či takéto snahy vieme dať bokom a vedome sa snažíme **duchovne pripraviť**: stíšiť sa a sústrediť na posolstvo evanjelia, ktoré hovorí o príchode Spasiteľa, bez Koho sú **Vianoce prázdne** až zbytočné.

Nečakáme na Jeho narodenie, veď uvedomme si, že **On už prišiel** v ľudskom tele a svoje dielo pre našu spásu dokonal na kríži. Avšak ešte trvá čas, počas ktorý **prichádza jednotlivo k našim srdciam**, aby vykonal tú duchovnú obnovu/premenu, bez ktorej by sme zostali stratení a vylúčení z Jeho kráľovstva.

Bratia a Sestry! Adventné posolstvo je teda o tom, že nebeský Otec nenechal človeka, ktorý pretože zhrešil, bol vyhnaný z raja, čím stratil možnosť plného obecenstva s Ním – teda Boh **nenechal človeka v tomto stratenom stave**. Ale mu dal už vtedy zaslúbenie o potomkovi ženy, ktorý rozšliape hlavu hada. Toto **zaslúbenie Mesiáša** sa nesie naprieč celému Starému zákonu, znelo hlavne v prorockých knihách – a nakoniec **bolo naplnené v Spasiteľovi**, Ježišovi Kristovi.

Aj preto sme čítali niekoľko úryvkov z prorociev Izaiáša aj na úvod aj v lekcií. Síce vieme, že tieto **zaslúbenia** platili predovšetkým na konkrétnu **historickú situáciu**

v ktorej sa izraelský ľud nachádzal. Ten bol ľudsky v beznádejnom **babylonskom zajatí**. Dlhú dobu pred tým ich proroci varovali, napomínali, vyzývali k pokániu, ale im zároveň aj potvrdzovali dané mesiášske zaslúbenia, ktoré poukazovali na vzdialenejšiu budúcnosť. My tieto zaslúbenia – nakoľko sa už naplnili – môžeme retrospektívne z novozákonného pohľadu potvrdiť.

Preto aj takto spiatočne vieme chápať nielen tú životnú situáciu, v ktorej prorocko odznelo, ale aj to zaslúbenie, ktoré sa naplnilo v Pánovi Ježišovi Kristovi. On nech nám dá otvorené srdce a vnímavého ducha, aby sme Jeho slovo vedeli prijať aj ako **osobné stretnutie** s Jeho milosťou a láskou, ktorou k nám prišiel, aby hľadal, čo bolo stratené.

Tak sa teda **Bratia a Sestry** venujme teraz počutému prorockému slovu. Posol **prináša radostné posolstvo**. Len či je, kto by spozornel, kto by prijal a tešil sa z neho? Stáva sa občas, že ani dobrá zvesť nedokáže človekom pohnúť. Toto posolstvo je však **životne dôležité**, nakoľko nahlasuje **koniec** zajatia a **začiatok** novej éry. Hovorí totiž o vernej láske Hospodina k svojmu ľudu, veď On túžobne vystiera svoje ruky (Iz 65,2) po nich, aby ich zachránil. Po toľkých zlých skúsenostiach a správach konečne znie radostná zvesť: *Aké milé sú na vrchoch nohy posla, ktorý oznamuje pokoj, posla blaha, ktorý ohlasuje spásu a hovorí Sionu: „Tvoj Boh kraluje!“*

Veru, dobré je byť poslom pokoja a blaha. Veď vtedajší posol bol ako dnešný **poštár** či doručovateľ: nemohol si ľubovoľne vytvoriť svoje posolstvo, nenesil ani nezvestoval vlastné myšlienky či predstavy. Nie, on mal **poverenie** a musel odovzdávať zvesť, ktorá mu bola zverená. I keď tá zvesť bola o súde alebo treste. Často sa stalo, že posla – proroka nahnevaní adresáti potrestali, pritom on si len konal verne svoju povinnosť.

Teraz má posol dobrú správu, ktorú rád zvestuje. **Oznamuje nastávajúci pokoj**, prichádzajúce blaho a spásu Sionu, teda Božiemu ľudu. Je **koniec biedy** a súdu, koniec tomu, že nad nimi panujú nepriatelia. Hovorí Sionu: *„Tvoj Boh kraluje!“* Je opäť viditeľná Jeho moc a sláva, Boh koná v záujme svojho ľudu. To, čo sa zdalo byť stratené, je zrazu znova realitou. **Hospodin sa tu priznáva k svojmu ľudu**, vlastne ho ani **nikdy neodvrhol**. Posol ohlasuje spásu, vyslobodenie z otroctva a navrátenie sa do svojej krajiny.

„Čuj, tvoji strážcovia zvyšujú hlas, spoločne sa radujú, lebo na vlastné oči vidia návrat Hospodina na Sion.“ Prorocko hovorí o strážcoch, ktorí **verne stoja** na svojich miestach a bdejú. Hlavne oni sú zodpovední za to, aby ľud dostal včas potrebné informácie a pokyny, ak by prichádzalo nebezpečenstvo. Do ich rúk sú zverené životy mnohých. Varovať, vyzývať, niekedy až strašiť, aby brali ich slová vážne – to je tiež veľmi vážna a zodpovedná, nie príliš radostná úloha. Kiežby sme boli takto zodpovední na svojich miestach! A hľa, zrazu zo strážcov sa stanú

oznamovatelia radostnej zvesti! Sú plní radosti, zvyšujú hlas, aby ich bolo dobre počuť. Lebo správa, ktorú zvestujú, je mimoriadna, vidia niečo výnimočné a jedinečné, totiž *návrat Hospodina na Sion*.

Milí Bratia a milé Sestry, to je úžasne formulovaná **zvesť aj adventu**: na vlastné oči **vidieť návrat Hospodina na Sion**. Aký to má odkaz?

Pri posviacke jeruzalemského chrámu **Hospodinova sláva zostúpila** a naplnila dom Boží. Avšak ten stav, keď ľud napriek mnohým výzvam k pokániu vytrval pri modlárstve, pred pádom Jeruzalema proroci vyjadrili obrazom, že **Hospodinova sláva odišla zo svätyne** (Ez 8,6). Tým Boh naznačil, že **odoprie svoju prítomnosť** tomuto tvrdošijnému ľudu. Ľud v cudzine počas dlhých rokov utrpenia žil vytrhnutý zo svojej krajiny a **bez istoty Hospodinovej prítomnosti**. Či si ešte na nich spomenie? **On však je verný**. Teraz znie proroctvo o tom, že Hospodin sa k nim vrátil, že im prejavuje svoju priazeň a hlási sa k nim tak, že **zdieľa s nimi spoločenstvo**. Teda je to jasné znamenie o tom, že im dáva možnosť k novému začiatku.

Toto zaslúbenie obsahuje **viacej, ako len návrat** a nový začiatok v zaslúbenej zemi. Je v tom až **možnosť duchovnej obnovy**, v obnovenom vzťahu so svojim Bohom, Hospodinom zmluvy. Môžu vidieť, prežívať Jeho prítomnosť a vernosť, s ktorou sa k nim hlási. Aká úžasná správa je to v ďalekej cudzine, v zajatí!

Pri tom fakticky sa ešte nič nezmenilo. Hradby, domy, chrám jeruzalemský, celá krajina – všetko je naďalej v ruinách. A predsa majú dôvod na nádej a radosť. „*Plesajte, zrúcaniny Jeruzalema, spoločne sa radujte, lebo Hospodin potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem*“. Tam, kde prichádza Hospodin, **všetko ožije**. Kde On začne konať, tam sa objavia známky života. Preto **aj zrúcaniny majú nádej**, že budú vybudované, pretože Hospodin zasiahne.

Vzácná zvesť to je aj pre nás: tak isto je to s **ruinami našich životov, vzťahov**. My na to nemáme, dokážeme **všetko len kaziť, ničiť**. Takí sme, bytostne neschopní prebudovať. A predsa **môžu byť tieto ruiny obnovené**, vybudované. Pretože *Hospodin potešil svoj ľud a vykúpil Jeruzalem*. Čiže **On sám** vytvoril k tomu podmienky. Prichádza, aby konal a po Jeho stopách ožijú tí, ktorí ani nádej nemali.

Bratia a Sestry, toto bola skutočná radosť po zajatí. Radosť, ktorá sa môže vzťahovať, rozšíriť aj na nás, aby dala zmysel nášmu adventu. Pretože v Pánovi Ježišovi Kristovi sa toto dielo Božej lásky aj na nás vzťahuje. Kiežby sa naše adventné očakávanie sústredilo na **takýto príchod Pána do našich životov!** Aby sme vlastnou skúsenosťou vedeli potvrdiť, že tieto zaslúbenia sa realizujú aj dnes. Prijaj toto posolstvo, prežívať ho a odovzdávať ďalej nech je skutočným obsahom nášho adventu. Nech Pán dá, aby sme mohli vydať svedectvo o tom, že Jeho pôsobením aj u nás *staré veci pomínuli a hľa všetko je nové. Amen*

Modlime sa:

Otče náš nebeský, ďakujeme, že Ti na nás tak záležalo, že si poslal svojho Syna, aby sa v Ňom naplnili zaslúbenia o našom spasení. Chválime Ťa za radostné adventné poslanstvo, ktoré prináša nádej do tohto pochmúrneho sveta i srdca každého, kto ho prijme. Odpusť, že niekedy v zúfalstve si myslíme, že si na nás zabudol, že si nás opustil. Ďakujeme, že dnes si napriek našim hriechom nás ubezpečil o svojej priazni. V Pánovi Ježišovi si prišiel k nám, ktorí sme sa Ti otočili chrbtom, aby si nám zvestoval radostné poslanstvo o zmierení a spáse. Daj nám prežívať tento návrat k nám cez osobnú obnovu našich vzťahov s Tebou i medzi nami.

Prosíme Ťa o tú milosť, aby sme sa vedeli odpútať od lákavých a vábivých márností a otvorili sa tým viacej pre duchovnú obnovu a Tvoje slovo. Nech nás evanjelium naplní pokojom, živou nádejou a radosťou z toho, že máme Spasiteľa. Nech zbavení vín prežívame skutočné odpustenie a zmierenie. Pomôž nám vytrvať pri Tebe, čím viacej sa sústrediť na Tvoje vedenie a zjavenú vôľu.

Pane Ježišu, svojou prítomnosťou obdaruj tých, ktorí Ťa túžobne očakávajú na nemocničných lôžkach, v rôznych sociálnych zariadeniach alebo i doma, možno osamote. Potešuj trpiacich, plačúcich a trúčiacich, pozdvihni skleslých a posilňuj slabých a neistých. Nech naše očakávanie sa sústreďí čím viacej na Tvoju osobu a dielo, ktoré je dôkazom Tvoje spasiteľnej lásky k nám. Prosíme, takto nám požehnaj nasledujúce adventné obdobie, ako aj nový cirkevný rok. Pre svoju lásku nás vypočuj.
Amen